

KINH BẢO TINH ĐÀ-LA-NI

QUYỂN 3

Phẩm 3: MA VƯƠNG QUY PHỤC

Khi Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai nói kinh Bảo Tinh Đà-la-ni này; Đức Phật phóng ra ánh sáng lớn, soi khắp hàng trăm câu-chi nơi bốn thiên hạ, của thế giới Ta-bà này, hết thảy đều rất sáng. Ngay tức thời, hàng trăm câu-chi của các ma cõi Dục, nhờ Phật lực nên đều khởi kinh động, đều nhìn thấy nhân duyên sự hiện diện của ánh sáng này. Họ đều khởi ý niệm: “Nhất định đây là việc làm của ác ma kia. Đối với bốn thiên hạ, ông ấy có uy đức lớn, ông ấy đối với chúng ta, có sức đại tự tại, nên hiện ra ánh sáng này.” Khi khởi lên ý niệm đó, chúng quán thấy, ác ma ngồi trong nhà ưu não, nên sinh với tâm trạng buồn giận cùng cực. Bấy giờ, hàng trăm câu-chi-na ma của cõi này, đều bỏ cung ma, kéo đến chỗ Ma vương của bốn thiên hạ này, nói lời như vậy: “Ngài là chủ cõi Dục, có lực đại tự tại, phóng ra ánh sáng này, soi khắp tất cả; nhưng vì nhân duyên gì, ngồi trong nhà ưu não?” Ma vương liền đáp cho khắp hàng trăm câu-chi xứ, có tất cả các ma biết: “Các người nên biết! Đây chính là Sa-môn, xuất thân ở dòng họ Thích, một người đua nịnh huyễn hoặc số một, đã phóng ra ánh sáng này, soi đến thế giới, làm tất cả đều kinh động. Người minh tuệ có trong thế gian; các Phạm thiên vương và các Long vương, Dạ-xoa vương, A-tu-la vương, Ma-hầu-la-già vương, Ca-lâu-la vương, Khẩn-na-la vương cho đến loài Nhân phi nhân khác nữa; những bậc thông minh sáng suốt có trong số ấy, tất cả đều quy hướng cúng dường ông Thích Tử đó. Ông ấy, trong sáu năm, ngồi một mình không hai, thành tựu được lực huyễn lớn vô tướng. Ta dùng sức mình thị hiện thần thông, chinh tề xa giá, quân chúng ba mươi sáu câu-chi người vây quanh giáp vòng, tất cả sức ma được dùng đều rất siêng năng và lớn, nhưng rốt cùng, chẳng thể khiến cho Thủ-đà kia kinh sợ một tí nào huống gì lại có thể tạo ra chướng ngại để, lay động pháp tòa của vị đó! Hôm nay, Thủ-đà này, thành tựu pháp huyễn vô tướng như vậy, việc làm của ông ấy thị hiện, lay động đại địa này, đồng thời làm thoái lui quân của ta. Như cắt rễ cây đại thọ

thì càngh đều ngã, tất cả ma giới đều tối om, còn ở chỗ ngồi của ông ấy thì thành tựu ánh sáng lớn! Từ chỗ ngồi đứng dậy, ông ấy vì các chúng sinh, khai thị diễn nói. Những chúng sinh thông minh trí tuệ, có trong bốn thiên hạ này, đều bị sự dẫn dắt của cái móc huyền hóa đó. Ta cũng chẳng biết, lòng của những người đó ở đâu? Về đâu? Khi nào chết? Sinh ở đâu? Nay sáu đường này, đã quy y ông ấy. Ta còn chẳng thể kinh động được một sợi lông, làm sao lại có thể động được đến tín tâm của họ. Năm trăm kỹ nữ vi diệu này của ta và hai vạn người con trai, cùng các quyến thuộc, đều quy y ông Sa-môn Cù-đàm, đang ngồi ở trước đó. Ta ngày hôm nay chẳng thể ngăn chế; còn các người, hôm nay, có sức, có phước, có trí tự tại, phải giúp ta, chặt đứt mạng sống của tên Thủ-đà-la Thích tử đó. Như có chúng sinh nào, quy y người đó thì tìm mọi cách phá tan với bè đảng đen tối của ông Sa-môn dua nịnh huyền hoặc phải làm cho hàng phục, bè đảng bạch tịnh ma của chúng ta thì làm cho sáng to; từ đây về sau, sẽ nhận được sự vui nhàn.

Lúc bấy giờ, có ma tên là Quang Minh, quan sát cõi Diêm-phù này, thấy thân Đức Như Lai ở trên pháp tòa, lại nghe Phạm âm nói pháp mỹ diệu. Thấy nghe như thế, rồi kinh sợ, dựng tóc gáy, bèn hướng về Ma vương kia, nói kệ:

*Ở trong tất cả cõi
Sắc này rất lạ thường
Công đức và trí tuệ
Lâu rồi thân sạch trong
Giải thoát các phiền não
Lâu dài khéo tương ưng
Giải thoát khỏi các cõi
Hết sạch mọi lo toan
Ngài nay, chớ sân giận
Tự tại nơi buộc ràng
Chỗ này quy y tốt
Chỗ nương nhất ba cõi
Nếu Ngài ở chỗ ấy
Dấy lên sát-na sân
Do sự ngu si đó
Tự tan hoại vui nhàn.*

Lúc đó, trong chúng, có một ma, tên là San-nhĩ-nhị-ca, hướng về

Ma vương kia, nói kệ:

*Lực đại thần thông đó
Tướng công đức trên cùng
Tất cả không chỗ nương
Người nương được giải thoát
Khổ hết sạch không còn
Hay nói đường khổ tận
Vô lượng trăm ngàn ma
Đã chẳng thể nào loạn!*

Lúc đó, Ma vương dùng kệ đáp:

*Ta nay có được Bạc tự tại
Tất cả nương theo Tự tại đó
Như vậy chẳng lâu cõi ta rộng
Ta không chỗ về cũng không đắc!*

Lúc ấy, trong chúng, lại có một ma, tên là Tân Trần, hướng về Ma vương kia, nói kệ:

*Thế lực số một, ngài có trước
Sở tác, ngài tự tại dũng cường
Ngài nay mất sức lại không thể
Không thể sánh cùng Nhất thiết trí.*

Bấy giờ, trong chúng lại có một ma, tên là Đào Nguyệt, hướng về Ma vương kia, nói kệ:

*Từ bi, chúng sinh, không ý ác
Tự tại, thanh tịnh, không chỗ nương
Ba cõi giải thoát, chốn dạo chơi
Không nẻo, không hành, không thể hại.*

Khi đó, Ma vương nói kệ, đáp:

*Có những chúng sinh ở cõi Dục
Đắm các dục, say tình điên đảo
Nơi việc ta làm theo đó chuyển
Làm sao cùng ông, chẳng thể hại?*

Bấy giờ, trong chúng, lại có một ma, tên là Đại Thủy, hướng về Ma vương kia, nói kệ:

*Các hữu như lửa, huyễn chẳng bền
Thường biết các hữu đoạn các ái
Chẳng chấp các hữu như hư không*

Sao với vị đó thường bức bách.

Luc ấy, Ma vương nói kệ đáp:

Phật tuy tự tại ở ba cõi

Ăn uống, áo mặc luôn đủ dụng

Phật với ba thọ làm sở thích

Mà sao sắp chết chẳng hại tan?

Bấy giờ, trong chúng, lại có một ma, tên là Xả Ái, hướng về Ma vương kia, nói kệ:

Cảnh giới thần thông có sở hữu

Ác ma, Dạ-xoa và Trời, Rồng...

Đủ thứ não hại, không chạm Phật

Cái chết làm sao hại Thế Tôn?

Khi ấy, Ma vương nói kệ đáp:

Xưa chúng ta phá thức ăn Phật

Mưa đá lớn ở trong hư không

Ma-lị không lường trăm thứ tiếng

Với ông ta muốn quấy chỗ nương.

Bấy giờ, trong chúng, lại có một ma, tên là Tri Nhãn, hướng về Ma vương kia, nói kệ:

Khi Ngài đối Phật tạo não loạn

Có thấy chút gì sân giận chẳng?

Thư thái nhìn ngài chẳng xịu mặt

Dịu lời dỗ dành không tiếng ác.

Lúc đó, Ma vương nói kệ đáp:

Phật có trí tuệ hay thường nhẫn

Hay đoạn ái si và lỗi lầm

Từ tâm với tất cả chúng sinh

Tích tập công hạnh thấy gồm thâu.

Bấy giờ, trong chúng lại có một ma, tên là Nan Hàng Phục, hướng về Ma vương kia, nói kệ:

Ba kết nếu có thể trói buộc

Chúng ta nên não loạn đó họ liền

Si chướng buộc ràng Phật diệt được

Cái chết làm sao quấy Thế Tôn!

Lúc đó, Ma vương nói kệ đáp:

*Các ông giúp sức ta
 Bộ dạng chó buông lung
 Ta biến đất làm nước
 Nối bốn núi làm vòng (vòng hoa cài tóc):
 Hư không mưa đá lớn
 Gom cát sắt rải tung
 Ném cho thân Phật tan
 Phương tiện khéo như vậy
 Tạo náo loạn cực cùng
 Các ông cùng giúp đỡ
 Thích tử thành tro tàn.*

Lúc bấy giờ, mỗi mỗi các ma, đều nói kệ, cho đến hàng trăm câu-chi các ma hiện có, cũng đã nói kệ hỏi đáp như vậy.

Lúc ấy, tất cả các ma của chúng đó, cùng lúc lên tiếng, nói như vậy:

Như vậy, mỗi mỗi chúng nên đi về cung ma của mình, chỉnh đốn giáp trụ, cùng các binh chúng trang bị giáp. Sử dụng sức tất cả thần thông của chúng ta, tất cả cảnh giới bày ra, khiến cho họ biết, ông Sa-môn Cù-đàm, tuy dững mãnh, nhưng liệu đương đầu được với mũi nhọn của quân chúng bọn ta sao?

Khi nói lời như vậy, trong khoảnh khắc một sát-na, các ma sẵn có ở trăm câu-chi xứ, đều từ cung của mình, giáp trụ trang nghiêm. Mỗi một quân ma, gồm hàng ngàn câu-chi chúng, mặc đủ thứ giáp, cầm đủ thứ binh khí, mỗi mỗi đều chỉnh tề xa giá. Rồi nửa đêm, bọn họ xuống cõi Diêm-phù-đề, đến giữa nước Ma-già-đà, đều trụ ở hư không lân cận chỗ Đức Phật. Cho đến Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Bệ-lệ-đa, Tỳ-xá-già, Cưu-bàn-trà của bốn châu, đều ở bên Đức Phật, sinh lòng bất tín, không ý cung kính. Với Pháp, Tăng cũng chẳng lòng tin. Tất cả ma đó, đều sai khiến quân chúng với đủ thứ binh khí, mặc giáp trang nghiêm, tập hợp đông đảo ở chỗ đó, muốn hại Đức Như Lai. Có một vị Tiên nhân, tên là Quang Vị, với đủ mười tám minh xứ và cảnh giới thần thông, học nhiều không lường, thường vâng thờ Ma-hê-thủ-la, cùng với năm trăm đồ chúng trụ ở bên núi Tuyết. Lúc bấy giờ, Ma vương liền tự biến thân, làm hình dáng Ma-hê-thủ-la, trụ ở trước Tiên nhân, nói kệ:

*Dòng họ sinh Cù-đàm
 Đại tiên nương thông giả*

*Trụ Ma-già (nước), thông tuệ
Nay Vương xá đi xin.
Lòng ông phải kiên cố
Với các kiểu luận bàn
Ông nắm thông cùng cực
Nhất định phải tự tại.*

Ma vương nói kệ này xong, liền biến mất, trở về cung ma, chỗ quyền thuộc của mình, mà nói kệ:

*Các người nay bên ta nghe rõ
Cái ta nghĩ chẳng ai sánh biết
Thuộc về Thích tử đã cùng nói
Thần thông gia bị khiến đầy đủ.
Huyền kia thị hiện cảnh giới ấy
Đoạt sức lớn mạnh của ma ta
Như mẹ hướng con lời êm dịu
Đều khiến đệ tử sinh vui mừng.
Hằng ngày buổi sớm vào thành ấp
Từ từ bước, uy nghi gìn giữ
Sở hành đệ tử đã đoan dục
Tự ta sẽ bắt giữ từng người.
Hiện trước họ ca múa gợi cảm
Khiến họ thấy nghe sinh mê hoặc
Đệ tử nghe nhận mê chấp rồi
Sẽ quý nhiều Thích-ca Đại Tiên.*

Bấy giờ, trong chúng, có một ma, nói kệ:

*Con nay hóa hiện việc đáng sợ
Sư tử, trâu nước, cọp, voi điên...
Nhanh chóng đuổi chạy vào thành ấp
Hiện sấm chớp chấn động kinh hoàng.
Thần thông hóa hiện vô lượng việc
Lại hiện binh khí bức bách họ
Việc bỏ các dục của bọn họ
Hoặc khi mê loạn, khiến mất quên*

Lúc đó, trong chúng, có một ma, nói kệ:

Ta nay ở ngã tư đường đó

*Hóa lâu quan sát ngay trước mặt
 Đủ thứ hình lạ, mặt xấu xí
 Đủ thứ binh khí bức động họ.
 Trong không tiếng lớn, mưa dao kiếm
 Kinh động đáng sợ tiếng sấm vang
 Ở cảnh giới đó chẳng tự tại
 Mau khiến tiêu diệt chẳng hiện tiền*

Lúc bấy giờ, Ma vương dùng sức thần thông, tất cả đều chỉnh tề xa giá, tác động rộng rãi đến tất cả cảnh giới trên. Sức uy đức đại Từ của Như Lai, cũng thị hiện đủ thứ rộng lớn như vậy. Tức thời, biến tam thiên đại thiên thế giới này, thành thế giới Phật, khiến cho tính mặt đất giống như kim cương, tất cả ma lực chẳng thể chuyển đổi, cũng chẳng thể tạo ra những âm thanh ác, những núi lửa bốn phương bốc cháy dữ dội; cũng chẳng thể tạo ra mây đen phi thời và phong khí độc. Nhờ lực Đức Phật hộ trì cho nên, thậm chí không có một con rồng, có thể vận chuyển thân mình làm rơi xuống một giọt mưa.

Lúc bấy giờ, vào sáng sớm có bốn đại Thanh văn mặc áo, mang bát vào đại thành Vương xá khát thực. Lúc Tôn giả Xá-lợi-phất, ở cửa Nam của thành thì gặp năm mươi đồng tử ma với tướng đại nhân đệ nhất đoan chánh, diệu sắc trang nghiêm, cùng ở tại ngã tư đường, vừa ca múa vừa đi. Từ xa, thấy Tôn giả Xá-lợi-phất đến, chúng liền cùng nhau nắm lấy hai tay tôn giả trước và nói với Tôn giả:

–Này Sa-môn, ông hãy ca! Này Sa-môn, ông hãy múa!

Xá-lợi-phất nói với đồng tử:

–Các người hãy lắng nghe! Điều trước kia chưa nghe nay sẽ khiến cho các người nghe!

Rồi liền vì các đồng tử, nói kệ:

*Các nhập đáng buồn chán
 Chỗ chết thường đối ta
 Ta nay đã chán ghét
 Hết biên tế nhập ấy.
 Các ấm đáng chán xa
 Chỗ chết thường đối ta
 Ta nay đã chán ghét
 Hết biên tế ấm ấy*

Xá-lợi-phất vì các đồng tử ma nói kệ này rồi, liền nói chú:

Đa điệt dã tha (1) Bà ha la (2) Bàha la (3) Bà la (4) Bà la (5) Mạt lợi chi bà ha (6) Tát già bà ha (7) A ma bà ha (8) Tát bà ha (9).

Lúc Tôn giả Xá-lợi-phất ở trong tiếng ca nói kệ và Đà-la-ni như vậy; đồng tử của Ma vương, gồm năm trăm người... nghe pháp âm đó, đều được cái chưa từng có, nên hết sức vui mừng, tín tâm thanh tịnh, hướng về Xá-lợi-phất, nói kệ:

Chánh đạo, chúng con nay sám hối

Thân thiện nói lên, vì thế gian

Nói ám đáng sợ, dạy lia bỏ

Khiến con ở đây thường chứng kiến.

Đồng tử ma nói kệ đó xong, rạp đầu xuống đất, làm lễ dưới chân Tôn giả, liền ở giữa đường, cùng ngồi nghe pháp. Lúc bấy giờ, Tôn giả Đại Mục-kiền-liên sắp vào đại thành Vương xá khát thực, ở cửa hướng Đông, thấy năm mươi đồng tử, Tôn giả ở trong ca âm, nói kệ như vậy:

Các giới đáng lia chán

Chỗ chết luôn đối ta

Ta nay đã chán ghét

Bờ cõi giới tận cùng.

Các thọ đáng buồn chán

Chỗ chết luôn đối ta

Ta nay đã chán ghét

Bờ cõi thọ tận cùng.

Tư duy đáng chán ghét

Chỗ chết luôn đối ta

Tư duy ta đã chán

Cõi tư duy tận cùng.

Các tưởng đáng xa lia

Chỗ chết luôn đối ta

Ta nay đã xa lia

Bờ cõi tưởng tận cùng.

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên, ở trong tiếng ca, nói kệ đó rồi, lại nói chú:

Đa điệt dã tha (1) A ma bà (2) A ma bà (3) A ma bà (4) A ma bà (5) A la xà (6) La noa xà ha (7) Xa niệu tha (8) Xa niệu tha (9) Xa niệu tha (10) Tha già na bà ma (11) Ta bà ha (12).

Lúc Trưởng lão Đại Mục-kiền-liên vì đồng tử, nói kệ và Đà-la-ni như vậy, năm mươi đồng tử vui mừng số một, sinh lòng tịnh tín, nói kệ:

*Đầy đủ mật thần thông
Con Mâu-ni Thánh Chủ
Đường sinh tử lỗi lầm
Đền pháp chiếu bày khắp
Các lỗi ác đoạn tan
Nên con sinh tín lạc
Nay đã quy ý Phật
Cũng quy y Pháp, Tăng.*

Khi ấy, năm mươi đồng tử ma, ở giữa hư không, liền làm lễ sát chân Tôn giả Đại Mục-kiền-liên, rồi ngồi ở trước Tôn giả, đon chánh dung nghi, nghe pháp.

Bấy giờ, Trưởng lão Phú-lâu-na Di-đa-la-ni Tử, từ cửa Bắc vào thành khát thực, cho đến giữa đường, theo tiếng xướng ca của các đồng tử kia; Trưởng lão ở tiếng ca, nói kệ:

*Các xúc đáng xa lìa
Chỗ chết luôn đối ta
Ta nay chán xúc đó
Bờ cõi xúc tận diệt.
Các căn thủ tạng thượng
Chỗ chết luôn đối ta
Ta nay chán tạng thượng
Bờ tạng thượng tận diệt.
Hoặc nghiệp thường lưu chuyển
Chỗ chết luôn đối ta
Ta nay chán hoặc nghiệp
Dứt bờ cõi hoặc nghiệp.
Các cõi đáng xa lìa
Chỗ chết luôn đối ta
Ta nay chán các cõi
Hết ranh giới các cõi.*

Tôn giả Phú-lâu-na ở trong tiếng ca, vì đồng tử ma, nói kệ rồi, bảo các đồng tử:

–Mạng người chóng mất, khó có thể bảo trì, giống như nước trên

núi, tuôn xuống chảy nhanh, mạng người còn rất nhanh hơn việc đó. Kẻ phàm phu ngu si, đều chẳng hay biết. Lại nữa, này các đồng tử! Tất cả phàm phu bị say rượu, nên không hay biết, sắc bị say rượu nên không hay biết, thanh bị say rượu nên không hay biết hương; bị say rượu nên không hay biết. Vị bị say rượu nên không hay biết xúc. Lại nữa, này các đồng tử! Mạng người rất nhanh chóng, như nước trên núi chảy xuống kia. Phàm phu ngu si đều chẳng thấy biết! Bị say rượu, pháp không hay biết; bị say rượu, ấm không hay biết; bị say rượu giới không hay biết; bị say rượu đồ ăn nhiều không hay biết; bị say rượu, vui không hay biết, bị say rượu, sinh không hay biết, bị say rượu dục không hay biết. Lại nữa, này đồng tử! Mạng người rất nhanh chóng như nước trên núi tuôn chảy nhanh. Mạng người rất nhanh so với nước đó, kẻ phàm phu ngu si đều chẳng thấy biết, cho đến tất cả tình, thức, thủ, trước đều là rượu làm cho mê say; mà đều chẳng thấy biết!

Tôn giả Phú-lâu-na liền vì các Đồng tử nói chú:

Đa diệt dã tha (1) Yết già bà (2) Yết già bà (3) Yết già bà (4) Môn trí ni (5) A phạt đa (6) Tỳ phạt đa (7) Khư phạt đa (8) Bạt la ma a la tha (9) Thù để phạt đa (10) Ta bà ha (11).

Khi Trưởng lão Phú-lâu-na, ở trong tiếng ca, vì đồng tử mà nói kệ và đạt Đà-la-ni này; thì năm mươi đồng tử đó, hoan hỷ số một, sinh lòng tịnh tín, nói kệ như vậy:

*Tôn giả dạy con đạo tịch diệt
Các cõi như huyễn như ánh lửa
Thế gian chỉ từ phân biệt sinh
Nên thân mạng con nương Tam bảo.*

Lúc ấy, năm mươi đồng tử ma, ở ngay giữa đường làm lễ sát chân Tôn giả Phú-lâu-na và ngồi trước Tôn giả, đon chánh, dung nghi, nghe pháp.

Lúc bấy giờ, Trưởng lão Tu-bồ-đề, ở cửa Tây thành Vương xá, theo thứ lớp khát thực. Giữa đường, gặp gỡ năm mươi đồng tử của Ma vương, tuổi hoa đẹp đẽ, nhan sắc đon chánh, dung nghi nhã nhặn, tướng đại nhân tử, cùng nhau đùa giỡn ở giữa đường, vừa ca múa vừa đi. Chúng thấy Trưởng lão Tu-bồ-đề, liền rảo bước đi đến, cùng bắt lấy hai tay của Tôn giả và nói:

–Nào Sa-môn, ông hãy ca! Nào Sa-môn, ông hãy múa!

Trưởng lão Tu-bồ-đề nói:

–Này đồng tử! Hãy lắng nghe! Tiếng ca trước, các người đã chưa nghe thì ta sẽ làm cho các người nghe! Các người hãy lắng yên mà nghe tiếng ca của ta.

Trưởng lão Tu-bồ-đề liền vì các đồng tử, nói bài kệ:

*Tất cả pháp Hữu vi
 Tính động đều vô thường
 Như bọt, ánh lửa, huyễn
 Tuy thấy, bất khả đắc.
 Pháp sinh diệt mau chóng
 Chỉ người trí mới biết
 Xúc thọ là gánh khổ
 Người ngu si dính mắc.
 Khổ hữu vi bức bách
 Tất cả đều vô ngã
 Lại không một hiểu biết
 Khiến giải thoát các khổ.
 Như tin Bồ-đề đạo
 Thân gần tu nhất tướng
 Tức là các pháp tướng
 Vô ngã và bất tịnh.
 Tất cả hành tương ứng
 Không thật, không tánh tướng
 Các pháp không nuôi mạng
 Không người, không tác giả.
 Người bỏ ý ma siểm
 Giác ngộ sinh tịnh tín
 Các thức nương gốc khởi
 Như chớp nhờ hư không.
 Xúc, thọ tư vô ngã
 Quán sát không có thật
 Phàm phu khối ngu si
 Ám này thường lưu chuyển.
 Tịnh tâm sinh phân biệt
 Tác giả bất khả đắc
 Chân tế, tịch diệt, không
 Là tất cả bờ mé.*

*Pháp này, không, vô minh
Nên nói Bồ-đề hạnh
Như bậc thầy lái thuyền
Chở đến Bồ-đề đạo.*

Trưởng lão Tu-bồ-đề, vì đồng tử, nói bài kệ này rồi, liền nói chú:

Đa diệt dã tha (1) Tô văn đệ (2) Tỳ văn đệ (3) Văn đà (4) Xà ê
(5) Tứ ly (6) Tứ ly (7) Tứ ly (8) A bà tứ ly (9) A bà ha tứ ly (10) Đa tha
đa bà tứ ly (11) Bộ đa câu chi tứ ly (12) Ta bà ha (13).

Khi Trưởng lão Tu-bồ-đề, vì các đồng tử, ở trong tiếng ca, nói bài
kệ và câu Đà-la-ni này; thì năm mươi đồng tử đó, vui mừng số một,
sinh tâm tịnh tín, nói kệ:

*Con nương ác tri thức
Pháp này chưa từng nghe
Vì ngu si vô trí
Tạo nên ác nghiệp này.
Con nay xin sám hối
Nguyện xin chứng tri con!
Ngài sinh từ Thắng pháp
Nay con phát đại nguyện:
Nguyện con được làm Phật
Ích lợi khắp thế gian.*

Năm mươi đồng tử, ở giữa đường, liền làm lễ sát dưới chân
Trưởng lão Tu-bồ-đề, rồi ở trước mặt Trưởng lão, ngồi đơan chánh mà
nghe pháp.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng sức thần thông, vì họ mà thị
hiện, khiến cho đường này rộng rãi hàng trăm do-tuần. Tôn giả Xá-
lợi-phát ngồi ở mặt Nam, Tôn giả Đại Mục-kiền-liên ngồi ở mặt
Đông, Tôn giả Phú-lâu-na ngồi xoay mặt ở hướng Bắc, Trưởng lão
Tu-bồ-đề ngồi hướng Tây. Chỗ ngồi của bốn người cộng lại, là nửa
do-tuần. Ngay tức thời, trong lòng đất, ở chỗ ngồi của bốn vị đại
Thanh văn, hiện ra hoa sen lớn, ngang dọc bằng nhau, độ năm mươi
khủ tay. Cành hoa là vàng Diêm-phù-đàn, lá hoa là lưu ly xanh, tua
hoa là trắng tạng bảo, nhị hoa là trân châu, mùi hoa thơm phức hơn cả
hương của trời. Như vậy, hoa sen này, phát xuất từ căn lành của thế
gian mọc ra. Từ hoa sen này, phát ra ánh sáng lớn, soi khắp tam thiên
đại thiên thế giới. Ở ngã đường đó, hoa ấy thị hiện vọt lên cao chừng

ba thân người. Hoa sen này hiện ra cho đến trời Tứ Thiên vương; vì cõi trời đó cao chừng năm do-tuần mà thị hiện. Cho đến trời Tam thập tam, hoa này cũng hiện ra; vì cõi trời đó, cao chừng một trăm do-tuần mà thị hiện. Cho đến trời A-ca-ni-trá, hoa này cũng hiện ra, do cõi trời đó cao chừng nửa do-tuần mà thị hiện. Ở trong lá hoa sen, tuyên bày đủ thứ câu nghĩa mỹ diệu. Chúng sinh đất này và chư Thiên kia, đều nghe trong hoa, bài kệ tụng như thế này:

*Chỉ Phật thanh tịnh sinh cõi này
 Phá dẹp Ma vương cùng quân chúng
 Phật dững mãnh chuyển bánh xe pháp
 Nhân đây cõi thế không nghi nan.
 Những người thông tuệ giải nghĩa luận
 Biết pháp, câu pháp, câu giải thoát
 Tất cả thế gian người thông suốt
 Ưu-ba-câu-lợi là trên cùng.
 Đây là Đạo sư đã điều phục
 Khéo nói đại pháp vi diệu này
 Tất cả thế gian dâng lên cúng
 Cúng dường Mâu-ni hay thuyết giảng.
 Đủ trí ba đời hay khéo nói
 Sở học ba học thường mở bày
 Người, trời thế gian hay cứu độ
 Khiến rõ biết vô lượng pháp nghĩa.
 Dạy làm thiện, lợi ích thế gian
 Đền trí phương tiện chiếu thế gian
 Khéo nói diệu pháp đoạn ba cấu
 Trí tuệ lợi ích không mỗi một.
 Cực khổ thế gian, khiến giải thoát
 Vô minh che tối các chúng sinh
 Thường ban mắt pháp chẳng diên đảo
 Tất cả đại chúng hội tập xong.
 Chốc lát Phật rống tiếng sư tử
 Như Lai tuyên bày Đệ nhất nghĩa
 Lực diệu sắc dần dần nói đủ
 Thấy đời chìm nổi biển khổ lớn.
 Đến chỗ thế gian, đánh trống pháp
 Trong sáu căn hộ, trụ thượng hộ*

Sáu tùy hành, sáu thông tri này
Phật nói Sáu độ là thượng pháp.
Quyết định nói sáu chủng tử ấy
Giết sáu căn người ở thôn dã
Đã nghĩ đến sáu việc vô thượng
Phật Điều Ngự Sư, khiến họ niệm.

Ở trong hoa sen nói kệ đó rồi. Cho đến chư Thiên Lục dục, cũng trong hoa sen, vì chư Thiên nói kệ:

Các người sống hòa hợp
Vui chấp, tham, các dục
Mê say lòng buông thả
Lọng ái chỗ che lấp.
Ngu si thường vui chấp
Say mềm rượu các dục
Do sự buông lung đó
Chẳng cúng dường Thiện Thệ.
Các dục; vô thường, hoại
Như vàng trắng đáy nước
Sinh tử trôi buộc chắc
Chúng sinh khó giải thoát.
Các người không chỗ nương
Buông thả đắm các dục
Do ưa thích các dục
Mãi chẳng được Niết-bàn.
Thường ở đất buông lung
Cùng diệt chẳng tương ứng
Chẳng thấy trước việc làm
Là tịnh, là bất tịnh.
Vì nghiệp chịu già chết
Sợ hãi thường vây quanh
Các người vì buông lung
Nên hành đất ba ác.
Dùng thí điều phục tâm
Luôn tu, chẳng buông thả
Trước đã làm nghiệp lành

Nên phải siêng gìn giữ.
 Nhớ bỏ dục bất tịnh
 Bền bờ sau khó được
 Các người nương Thiện Thệ
 Được nghe nói nghĩa lớn.
 Các người tu trí tuệ
 Giải thoát tịch diệt nhân
 Cùng diệu pháp tương ưng
 Nghe đại nghĩa như vậy.

Trong hoa sen nói kệ đó xong. Cho đến mười sáu trời cõi Sắc, cũng ở trong hoa sen, lại vì chư Thiên, nói kệ:

Phân biệt thiện pháp, siêng tu tập
 Một lòng tham thiền, lìa rối loạn
 Tịch tĩnh, chẳng loạn, cầu giải thoát
 Tuệ đã ứng, làm dứt sân nhuế.
 Sở hữu ngã tướng, mười ba thứ
 Phân biệt vì nói tu thắng nhân
 Do đấy rốt cùng mau giải thoát
 Được đến chỗ giải thoát tử sinh.
 Ham thích sắc tụ, nên phân biệt
 Tính “Ngã” kiến cố, thấy sáng bừng
 Pháp sở sinh bợn kia chẳng giảm
 Do thấy các đường ác luân chuyển.
 Quán sát ba cõi thường vô ngã
 Không thật, không tự (tánh), không, vô tác
 Phân biệt tùy thuận họ tu nhân
 Được vậy giải thoát tất cả nẻo.
 Bợn kia chẳng già, chẳng bệnh chết
 Không oán ghét nhau, lìa đường ác
 Các pháp bình đẳng như hư không
 Chỗ tu tương ưng chẳng phân hai.
 Đạo tịnh rất ráo tối vô thượng
 Ý không chấp trước các căn tịnh
 Giống như Thích tử hàng bốn ma
 Nên tu vô tướng, một pháp tánh.
 Mọi tướng sở hữu đều lìa khỏi

*Điều thuận oai nghi đoạn hai thứ
Đạo này vì họ nói tối thượng
Phân biệt tu, tất cả pháp: Không.
Nếu hay phân biệt tu không ấy
Không chủ, không tác, thọ cũng không
Như tự tánh không, rõ Bồ-đề
Xa lìa mong cầu Tối vô thượng.*

Lúc bấy giờ, Đức Như Lai, ở trong đài hoa sen diệu sắc đó; khi phát ra đại âm pháp nghĩa ấy thì trong thế giới này, tất cả Nhân phi nhân... đều đến giữa đường ấy, nhiều quanh tòa sen, cho đến vô lượng, vô số trời A-ca-ni-tra đều từ Thiên cung xuống, đi quanh tòa hoa sen, chiêm ngưỡng, thính pháp. Lúc đó, Ma vương nghe bài kệ này rồi, quan sát giáp vòng khắp đại thành Vương xá, thấy hoa sen giữa đường, phát ra âm thanh pháp này và thấy vô lượng, vô số trăm ngàn câu-chi na-do-tha người vây quanh hoa sen, cùng ngồi nghe pháp. Ma vương lại thấy chư Thiên cõi Lục dục nhiều vô lượng, vô số trăm ngàn câu-chi na-do-tha... Tất cả chư Thiên đều bỏ cung điện, xuống ngồi vây quanh hoa sen mà nghe pháp. Nghe thấy thế rồi, Ma vương lòng lại chuyển biến hơn trước, lòng rất lo buồn, sám hối, tâm trí buộc, run rẩy dựng tóc gáy, toàn thân toát mồ hôi, chạy trong hư không, dùng âm thanh lớn, kêu gọi ma chúng còn bằng nói bài kệ:

*Các ông hãy nghe!
Khéo nhiếp ngoại ý
Ở cảnh giới ta
Không lực tự tại.
Đây mới Thích-ca
Tối thượng thắng lực
Hành công đức rộng
Ban rải thế gian.
Khiến chúng sinh đó
Sở tác vãng bên
Ở đài hoa sen
Phát ra tiếng pháp.
Người, trời, các con
Đến hết không còn
Nhất định người tốt*

Đều phải khát ngưỡng.
 Một lòng Thiện Thệ
 Theo tịch diệt đạo
 Công đức trên cùng
 Đệ nhất vô thượng.
 Việc làm Sa-môn
 Ba cõi này huyễn
 Mê hoặc tất cả
 Khiến ý vô dư.
 Đại chúng, trời, người
 Vây quanh hoa sen
 Chóng tuôn mưa đá
 Tạo tiếng khủng bố.
 Để chúng ma hung
 Đến đó phá hoại.

Lúc bấy giờ, những ma còn lại, đối trước Ma vương kia, nói kệ:

Ngài nghe lời chúng tôi
 Lời này đem lợi ích!
 Ngài biết những pháp gì?
 Mà chẳng dừng ý ác!
 Lực Như Lai thắng tri
 Tiêu diệt hết quân ma
 Thấy Thiện Thệ! Chúng tôi
 Biết lòng mê muội lớn
 Phật là Đại Thiên Sư
 Đáng vẻ thật tròn đầy
 Theo Phật khéo quay về
 Không chỗ nương nào hơn.

Lúc bấy giờ, lại có ma khác, đối trước Ma vương kia, cử động thân thể, mặt mày rầu rĩ, buồn khóc, giận dữ nói kệ:

Ngài mất thiện đạo, trụ ác đạo
 Nên chẳng tự biết năng lực mình
 Ngài không hổ thẹn sánh Đạo sư
 Ma lực đã bị Phật lực diệt
 Chỗ hoa sen, thế gian hòa hợp.
 Nghe pháp vui vẻ thân thanh tịnh

*Chúng tôi thân bản, mất tinh tấn
Chẳng đi, trong sát-na tiêu tán
Hôm nay tất cả đều quay về
Quy y Mâu-ni Nhân-đà-la.*

Lúc ấy, lại có ma khác, chấp tay hướng về Ma vương, nói kệ:

*Ngài bỏ pháp hạnh, ưa làm ác
Phật làm chỗ dựa, lợi thế gian
Ở trong các chúng, Phật thắng chúng
Phật nay đến đây, ở thành này.
Chúng tôi phải dùng mất thanh tịnh
Đem lòng vui mừng mau đến đó
Quy y Đấng Chí Tôn ba cõi
Lương được vi diệu, của chúng sinh.*

Khi đó, trong hư không, lại có một ma, tên là Trí Thanh, hướng về Ma vương kia, cao giọng nói kệ như vậy:

*Các người hòa hợp nhờ tín lạc
Nghe lời ta, tất cả tương ưng
Phát ý, ngôn, hành, đoạn ác kiến
Cúi mình chấp tay bỏ sân nhuế.
Để lòng tỉnh ngộ, nên tinh tấn
Tùy hỷ Như Lai thuyết tối thượng
Đối Phật quy y, quy khó được.
Hôm nay tôi phải tín cúng dường.*

Bấy giờ, các ma nhiều vô lượng, vô biên, trong khoảnh khắc sát-na, từ hư không hạ xuống, đến cửa thất bảo của đại thành Vương xá. Chúng đều cầm vật cúng dường trang nghiêm, đi đến chỗ Phật, cúng dường Đức Thế Tôn. Hoặc có ma, biến làm hình dáng vua Chuyển luân; hoặc có ma biến làm hình dáng vua Phạm thiên. Hoặc có ma là hình dáng Ma-hê-thủ-la; hoặc có ma biến làm hình dáng trời Tự tại; hoặc có ma, biến làm hình dáng Na-la-diên; hoặc có ma, biến làm hình dáng trời Đâu-suất-đà; hoặc có ma, biến làm hình dáng trời Diệm-ma; hoặc có ma, biến làm Thích Đề-hoàn Nhân; hoặc có ma, biến làm trời Tam thập tam; hoặc có ma, biến làm hình dáng đồng tử. Hoặc có ma, biến làm hình dáng Tỳ-sa-môn; hoặc có ma biến làm Tỳ-lâu-lặc-xoa; hoặc có ma biến thành Tỳ-lâu-bác-xoa; hoặc có ma biến

làm Đê-đâu-lại-tra; hoặc có ma, biến làm hình dáng tả thần trời của
 Tứ Thiên vương; hoặc có ma biến làm hình dáng Thiên tử Nhật; hoặc
 có ma biến làm hình dáng Thiên tử Nguyệt; hoặc có ma, biến làm
 hình dáng lớn nhỏ của Thiên tử tinh tú; hoặc có ma, biến làm hình
 dáng A-tu-la; hoặc có ma, biến làm hình dáng Già-lâu-na; hoặc có
 ma, biến làm hình dáng Khẩn-na-la; hoặc có ma, biến làm hình dáng
 Ma-hầu-la-già; hoặc có ma, biến làm hình dáng núi báu; hoặc có ma,
 biến làm hình dáng vàng tụ; hoặc có ma, biến làm hình dáng đủ thứ
 báu; hoặc có ma, biến làm hình cây báu; hoặc có ma, biến làm hình
 dáng Sát-đế-lợi; hoặc có ma, biến làm hình dáng ngoại đạo khác;
 hoặc có ma biến làm hình Luân bảo; hoặc có ma, biến làm hình báu
 Ma-ni; hoặc có ma, biến làm hình voi báu Y-la-ba-tra; hoặc có ma,
 biến làm hình ngựa báu Bà-la-ha; hoặc có ma, biến làm hình dáng
 người con gái báu; hoặc có ma, biến làm thần bảo chủ tạng; hoặc có
 ma, biến làm thần báu Chủ binh. Đủ thứ hình dáng như vậy, ma đều tự
 biến hóa; vì cúng dường, nên trụ ở trước Đức Phật. Hoặc có ma, hiện
 ra màu xanh thân xanh, dùng đồ màu trắng trang nghiêm thân mình.
 Chúng đều cầm lọng báu cờ phước đỏ và các chuỗi ngọc trên châu,
 trụ ở trong hư không, cao chừng một cây Đa-la. Hoặc có ma, hiện sắc
 trắng thân trắng, dùng đồ màu đỏ trang nghiêm thân mình. Chúng đều
 cầm lọng báu, cờ phước vàng và chuỗi hạt, an trụ trong hư không.
 Hoặc có ma, hiện sắc đỏ thân đỏ, dùng áo vàng trang nghiêm thân
 mình. Chúng đều cầm lọng báu, cờ phước xanh đứng la liệt thành
 hàng lối. Hoặc có ma, hiện lên màu hồng thân hồng, mưa xuống trên
 châu màu trắng. Hoặc có ma, hiện màu trắng thân trắng, mưa xuống
 trên châu hồng. Hoặc có ma, hiện làm sắc tiên trời, trụ trong hư
 không, mưa xuống đầy hoa. Hoặc có ma, biến làm hình tượng Thanh
 văn, cúng dường Đức Phật, nên ở trên hư không, mưa xuống đủ thứ
 hương trời. Hoặc có ma, hóa làm sắc Càn-thát-bà, tấu lên những loại
 nhạc trời. Hoặc có ma, biến làm sắc Thiên nữ, dùng đủ thứ dụng cụ
 báo tưới nước thơm xuống đất. Hoặc có ma, biến làm sắc vàng đen
 bóng, đốt đủ thứ hương thơm. Hoặc có ma, biến làm hình dạng các
 Thiên tử ca xướng vui múa. Hoặc có ma, biến làm màu sắc đủ thứ,
 chấp tay chiêm ngưỡng khen ngợi Đức Như Lai. Hoặc có chúng ma,
 tùy theo phương tiện của Đức Phật, mà nhất tâm chiêm ngưỡng, đều
 mang đủ thứ báu Ma-ni, cúng dường Đức Thế Tôn. Hoặc ở đường ngã
 tư, trên cửa sổ lớn nhỏ của các cung điện, lầu các, giảng đường, trên
 đài cửa khuyết, bên bốn thêm đường, trên tường cao, tường thấp, ô

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cửa, trên cây, trên bao lớn đều tùy theo chỗ đứng, mà chấp tay chiêm ngưỡng, cúng dường Đức Như Lai.

